

РЕШЕНИЕ

№ 4670

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3525** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), представлявана от директора ст. комисар К. М., чрез юрк. Ц. В., срещу Решение № 957 от 27.02.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 136-ти състав, постановено по нахд № 1733/2022 г., с което е отменен Електронен фиш серия К № 3895206 от 05.08.2020 г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на А. А. Ц. - законен представител на „Къстъмър, асистънс, рипеър енд сървисиз – К.“ ООД е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че съдът неправилно е приел, че посоченото в електронния фиш нарушение се явява недоказано, с оглед съдържащите се в заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза данни за скорост на движение на процесния автомобил, различна от посочената в него. Твърди, че заключението на вещото лице

няма отношение към констатациите на автоматизираното техническо средство и не влияе на достоверността на констатираните стойности на скоростта. Оспорва изводите на СРС, че от обжалвания електронен фиш не може да се направи категоричен извод, дали наказаният субект е физическото лице А. А. Ц. или юридическото лице „Къстъмър, асистънс, рипеър енд сървисиз – К.“ ООД. Излага твърдения, че въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства се установява безспорно, че наказаното физическо лице е извършило вмененото нарушение на разпоредбите на ЗДвП. Счита за неправилно заключението на решаващия състав, че при издаването на процесния електронен фиш е било допуснато съществено процесуално нарушение, довело до неправилно ангажиране на административнонаказателната отговорност. Сочи, че процесният фиш съответства изцяло на одобрения образец от министъра на вътрешните работи. Твърди, че първоинстанционният съд не е извършил анализ на събраните по делото доказателства. Претендира за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ и присъждане на разноски.

Ответникът А. А. Ц. оспорва касационната жалба в писмени бележки от 16.06.2023 г., чрез адв. Г. М.. Претендира да се остави в сила решението на СРС и да му се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, XVIII-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 05.08.2020г. около 12:25 часа, служители на СДВР установили, че в [населено място], по [улица], срещу А., с посока от "Околовръстен път" към [улица], лек автомобил „Ф.“, модел „Поло“, регистрационен № СА7Н8МР, при ограничение на скоростта -50 км/ч, се движел с 96 км/ч или с превишена скорост от 46 км/ч, нарушение, което било заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M 653.

След проверка на собствеността на автомобила СДВР издала Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3895206, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, на А. А. Ц., в качеството му на законен представител на „Къстъмър, асистънс, рипеър енд сървисиз - К.“ ООД, била наложена глоба в размер на 600 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че посоченото в електронния фиш нарушение се явява недоказано, с оглед съдържащите се в заключението по изготвена съдебно-техническа експертиза данни за скорост на движение на процесния автомобил, различна от посочената във фиша, поради неспазени изисквания за измерване на скоростта относно ъгъла между лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила. Изложил мотиви, че от обжалвания фиш не може да се направи категоричен извод, дали наказаният субект е ФЛ - А. А. Ц. или ЮЛ - „Къстъмър, асистънс, рипеър енд сървисиз-К.“ ООД.

При съвкупната преценка на доказателствата е приел, че атакуваният електронен фиш е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, но неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения от решаващия състав на СРС.

Районният съд е кредитирал приета по делото съдебно-техническа експертиза, според която в процесния случай изискванията за измерване на скоростта на движение на автомобил „Ф. Поло“ с автоматизирано техническо средство TFR1-M 653 в основната си част са спазени, с изключение на „ъгъла между лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила“. Според вещото лице, ъгълът между направлението на движение на автомобила и направлението на излъчване на доплеровия радар към момента на регистриране на нарушението е около 18,3 градуса. Този ъгъл на излъчване бил по-голям от максималния от 8 градуса, който е препоръчан в инструкцията за експлоатация. Съобразно тези изчисления пред съда експертът пояснил, че измерената скорост зависи от този ъгъл в смисъл, че колкото този ъгъл е по-голям, толкова по-голяма е физическата грешка между измерената, регистрираната и действителна скорост на движение. Максимално допустимият ъгъл от 8 градуса гарантирал точност от +/- 3 км/ч на скорост до 100 км/ч. Регистрираното отклонение значително над допустимото било осуетило прецизността на измерената скорост, както и възможността за отражение от други автомобили.

За база за сравнение при изчисленията на вещото лице е послужил раздел IV от Техническо описание и инструкция за експлоатация на Мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR1-M, издадена от „Тинел Електроникс“ ООД. Според нея основна измерителна част от видеосистемата е трафик радарът TR4D. Той се използва за измерване на скоростта на МПС, движещи се успоредно на неговия лъч при максимално отклонение от оста на лъча от 8°.

В тази част от инструкцията обаче не се споменава за „ъгъл“ на излъчване, поради което според решаващия състав на касационната инстанция, не могат да бъдат проверени изводите на вещото лице, че измереният ъгъл на излъчване от около 18,3 градуса е по-голям от максималния препоръчен в инструкцията за експлоатация ъгъл от 8 градуса.

Видно от техническите характеристики на радара в раздел III, т.1.4.2 уредът има диаграма на излъчване от 15 градуса. Тази цифра е посочена и в коментирания от вещото лице раздел IV от инструкцията за експлоатация – широчина на диаграма на излъчване 15 градуса в хоризонтална и вертикална плоскости, поради което остава неясно дали изобщо е технически възможност уредът да се настрои на „ъгъл на излъчване“, който е по-голям от 15 градуса, т.е. установеният от вещото лице 18,3 градуса.

Според инструкцията, ядрото на TFR1-M е мобилният компютър, който записва режимите на работа на радара, чете данните от неговите измервания и въз основа на тях превключва камерата в режим на наблюдение или режим на запис.

В раздел VI.Работа със системата са пояснени основните работни панели и индикатори. В панел 3.1 – Камера контрол са посочени основни характеристики от измерванията, сред които не фигурира индикатор или бутон за „ъгъл на излъчване“. Такава настройка не е записана и в следващия панел 3.2 Радар контрол.

В раздел VII. Указания за експлоатация са посочени изискванията за монтаж, при което не се установява изискване за ъгъл на излъчване. В т.VII.2 са отбелязани

изисквания за насочване и настройки на камерата, според които обхватът на насочване е от порядъка на ± 75 градуса спрямо оста на патрулния автомобил, което позволява проследяване и заснемане на всички нарушения в зрителното поле на оператора (л.28).

Според друга редакция на инструкцията на л.37 от делото радарът трябва да се насочи успоредно на пътното платно с допустимо отклонение от 8° към лентата на движение, в която ще мери, а камерата трябва да е съосна с радара.

В раздел VIII на инструкцията за експлоатация са уредени условията за „валидност на клипа при измерване на скорости“, сред които не се споменава за „ъгъл на излъчване“ (л.29).

При тези данни по делото решаващите изводи на районния съд са твърде лаконични и не съдържат преценка в пълнота и съвкупност на доказателствата по делото, както правилно е отбелязано в касационната жалба. СРС се е доверил на заключението на експерта, като е посочил, че нарушението е недоказано с оглед съдържащите се в заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза данни за скорост на движение на процесния автомобил, различна от посочената във фиша, поради неспазени изисквания за измерване на скоростта относно ъгъла между лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила.

Този извод не съответства на писменото заключение и поясненията на вещото лице в О.С.З. на 24.11.2022 г., както и на приетите по делото две редакции на Техническо описание и инструкция за експлоатация на видеосистемата.

На първо място, районният съд не е изяснил защо са представени две редакции на инструкция за експлоатация и коя от тях е относима към процесната система за измерване и дата на извършване на нарушението.

На следващо място, не е изяснена разликата между употребената от вещото лице терминология „ъгъл на излъчване“ и дали същата е идентична с употребената в инструкцията за експлоатация „ос на лъча от 8° “ (раздел IV). В тази връзка следва да се съобрази, че в тази част от инструкцията не се споменава за „ъгъл“ на излъчване. При внимателен прочит на двете редакции на инструкцията, вкл. относно настройките и начина на употреба, изобщо не се установява релевантност на употребения от вещото лице израз „ъгъл на излъчване“. Доколкото не е инстанция по събиране на доказателства (арг. от чл.63в ЗАНН вр. чл.220 от АПК) касационният състав не може да провери и твърденията в касационната жалба, че „заключението на вещото лице не влияе на достоверността на измерените стойности на скоростта“. Тези твърдения, освен неподкрепени с конкретни доводи от представените пред СРС Техническо описание и инструкция за експлоатация, не са изяснени посредством зададени относими въпроси към вещото лице.

По-нататък, според решаващия касационен състав, е налице противоречие между крайния извод на експерта и данните в приложената инструкция за експлоатация, доколкото измереният от експерта ъгъл на излъчване от $18,3$ градуса е по-голям от техническите характеристики на радара, посочени в раздел III, т.1.4.2 - уредът има диаграма на излъчване от 15 градуса. Поради необходимостта от специални знания съдът не може да прецени налице ли е връзка между двете понятия и величини. Недопустимо е, не само при липса на яснота, но и при констатираните противоречия и невъзможност да се сравни заключението на експерта с представените инструкции за експлоатация, да се формира краен извод по приложението на материалния закон. Още повече, че в приложените инструкции за експлоатация никъде не се споменава за

констатираното от вещото лице съотношение между „Ъгъла между лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила“.

Изложеното налага отмяна на обжалваното решение на СРС и връщане на делото за ново разглеждане при съобразяване със следните указания по изясняване на спора от фактическа страна:

1. Да бъде изяснено от ответната администрация защо са представени две редакции на инструкция за експлоатация и коя от тях е относима към процесната система и измерване в момента на установяване на нарушението. Ако от СДВР се поддържат възраженията, че изводите от заключението на вещото лице нямат отношение към констатациите на автоматизираното техническо средство и не влияят на достоверността на констатираните стойности на скоростта, да се посочат относимите разпоредби на действаща към процесното измерване Инструкция за експлоатация, според които така повдигнатият въпрос не влияе на крайните стойности на измерената скорост или да се поставят относими въпроси в тази връзка към допълнителна техническа експертиза.

2. Съобразно задължението на СРС по чл.13 от НПК за разкриване на обективната истина и вземане на решение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 от НПК) да се допусне допълнителна техническа експертиза за изясняване на констатираните в настоящето решение противоречия и несъответствия, а именно: налице ли е разлика или идентичност между употребената от вещото лице терминология „Ъгъл на излъчване“ и употребената в инструкцията за експлоатация „ос на лъча от 8°“ (раздел IV); от коя част на инструкцията за експлоатация вещото лице черпи израза „Ъгъл на излъчване“; ако се установи релевантност на въпроса за „Ъгъла на излъчване“, да се установи конкретно как той влияе на достоверността на измерените стойности на скоростта; има ли връзка между посочения от експерта ъгъл на излъчване от 18,3 градуса и техническите характеристики на радара, посочени в раздел III, т.1.4.2 - уредът има диаграма на излъчване от 15 градуса; релевантно ли е съотношението между „Ъгъла между лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила“ със стойностите на измерената скорост и по какъв начин; да се изясни има ли връзка между „Ъгъл на излъчване“ и обхват на насочване, който според инструкцията за експлоатация е от порядъка на +/- 75 градуса спрямо оста на патрулния автомобил. Да се предостави възможност на страните да поставят и други относими към изясняване на спора от фактическа страна въпроси.

За осигуряване на безпристрасност на вещото лице, според състава на касационната инстанция, е допустимо назначаване на друго вещо лице извън вече изслушаното при първоначалното разглеждане на спора.

3. При техническа възможност, да се съберат данни от архива на ответната администрация относно конкретните настройки на автоматизирано техническо средство TFR1-M 653, извършени от екипа на служебен автомобил на 05.08.2020 г., а при невъзможност за представяне на писмени или веществени доказателства в тази връзка – да се призоват като свидетели служителите от екипа на патрулен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], изпълнявал наряд на 05.08.2020 г.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че районният съд не е обсъдил всички доказателства и релевантите от страните доводи и възражения. В обжалваното решение липсва анализ на събраните по делото противоречиви доказателства и аргументи за тяхното кредитиране или не. Необсъждането на

доказателствата по делото в съвкупност с доводите на страните представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, пречещо касационната проверка за съответствие на решението с материалния закон.

Като неправилно и на основание чл. 209, т.3 от АПК, обжалваното решение следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд, за ново разглеждане от друг състав, който да отстрани допуснатите процесуални нарушения посочени по-горе.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, новият състав на районния съд следва се произнесе по направените искания за разноси.

За пълнота на изложението и с оглед пълен отговор на касационните оплаквания следва да се сподели като неправилно и становището на СРС да допуснато нарушение при посочване на адресата на ЕФ. Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал.2 на чл.188 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Анализът на тези разпоредби сочи, че законът урежда оборима презумпция, че отговорност носи собственикът, съответно законният представител на ЮЛ - собственик на превозното средство, доколкото не е установено, че конкретното нарушение е извършено от друго лице. По делото не се спори, че към процесната дата собственик на автомобила е „Къстъмър, асистънс, рипеър енд сървисиз – К. „ООД, със законен представител А. А. Ц., което се установява от приложената с преписката справка. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че друго лице е управлявало автомобила на посоченото в електронния фиш време и място. Поради това правилно е санкциониран законният представител на юридическото лице – собственик на моторното превозно средство, като е налице конкретно отбелязване в електронния фиш, че отговорността му е ангажирана именно в това му качество. Поради това не се споделят изводите на СРС, че е налице неяснота относно личността на санкционирания субект, още по-малко обуславяща извод за нарушаване правото му на защита. Изложеното не влияе на крайния извод, че делото е останало неизяснено от фактическа страна, което налага отмяна на обжалваното решение и връщане на друг състав на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ и чл. 222, ал.2, т.1 от АПК, Административен съд София-град XVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 957 от 27.02.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 1733/2022 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.